

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ovr-1305/12-23

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

16-03-2015

PRIMLJENO

217/12

95. Pž-2473/14-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Draženki Deladio, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja MANEDA d.o.o., OIB 92450134182, Sesvete, Varaždinska 77, kojeg zastupa punomoćnica Daliborka Planinčević, odvjetnica iz Sesveta, protiv ovršenika INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d., OIB 19751350811, Zagreb, Savska Cesta 66, kojeg zastupa punomoćnik Damir Pokupec, odvjetnik iz Zagreba, radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine u iznosu od 2,987.000,00 kn, odlučujući o ovrhovoditeljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-1305/12-23 od 12. veljače 2014., 20. veljače 2015.

riješio je

Odbija se žalba ovrhovoditelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Ovr-1305/12-23 od 12. veljače 2014.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je odbio prijedlog ovrhovoditelja za nastavak postupka prekinutog rješenjem prvostupanjskog suda od 31. siječnja 2013. kao neosnovan.

Iz obrazloženja proizlazi da je ovrhovoditelj podneskom od 31. siječnja 2014. predložio nastavak prekinutog postupka budući da tražbina ovrhovoditelja u predstečajnom postupku nije utvrđena niti je uvrštena u predstečajnu nagodbu. Prvostupanjski sud je sukladno odredbi čl. 70. st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12; dalje: ZFPPN) odbio navedeni prijedlog budući da je utvrdio da u priloženoj predstečajnoj nagodbi tražbina ovrhovoditelja nije osporena.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio ovrhovoditelj zbog povrede odredaba postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi kako je ovrhovoditelj stekao razlučno pravo na

nekretninama ovršenika zabilježbom ovrhe kod Općinskog suda u Puli, 31. prosinca 2012., dakle, prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe. Navodi kako prema čl. 71. st. 2. ZFPPN-a postupak predstečajne nagodbe ne utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih vjerovnika te da se sukladno čl. 56. st. 1. ZFPPN-a ovrhovoditelj nije odrekao prava na odvojeno namirenje te da ima pravo pokrenuti ovršni postupak radi prodaje stvari iz čega proizlazi da ovrhovoditelj nije vjerovnik u postupku prestečajne nagodbe nad ovršenikom. Smatra da mu navedene odredbe dozvoljavaju odvojeno namirenje u ovom ovršnom postupku, međutim da zbog stava prvostupanjskog suda ovaj ovršni postupak se nikada ne bi mogao nastaviti. Predlaže da se preinači pobijano rješenje i odredi nastavak postupka u ovome predmetu, podredno da se ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak. Potražuje trošak sastava žalbe.

Žalba ovrhovoditelja nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 19. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05 i 67/08; dalje: OZ) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Iz spisa proizlazi da je 31. siječnja 2014. ovrhovoditelj podnio prijedlog radi nastavka ovršnog postupka te je prvostupanjski sud potom donio pobijano rješenje kojim je odbio prijedlog ovršenika.

Sukladno odredbi čl. 70. st. 2. ZFPPN-a, postupci iz stavka 1. ovoga članka nastaviti će se na prijedlog vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe – u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u postupku predstečajne nagodbe osporene ili nakon izvršnosti rješenja o obustavi postupka predstečajne nagodbe. Dakle, mora postojati prijedlog vjerovnika za nastavak postupka, rješenje o potvrdi predstečajne nagodbe mora biti pravomoćno te se nastavak postupka mora tražiti u odnosu na tražbinu ili dio tražbine koji je osporen ili nakon izvršnosti rješenja o obustavi predstečajne nagodbe.

Ovrhovoditelj (vjerovnik) je podnio prijedlog za nastavak postupka čime je ispunjen prvi uvjet.

Međutim, iz spisa proizlazi da je ovrhovoditelj dostavio zapisnik s ročišta u izvanparničnom postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe kao dokaz da je rješenje o potvrdi predstečajne nagodbe pravomoćno, međutim, suprotno stavu prvostupanjskog suda, ovaj sud smatra da isto nije dokaz o pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe. Dakle, ovrhovoditelj nije ispunio drugi uvjet iz čl. 70. st. 2. ZFPPN-a.

Nadalje, iz dostavljenog zapisnika proizlazi da tražbina ovrhovoditelja nije osporena čime ovrhovoditelj nije ispunio treći uvjet iz čl. 70. st. 2. ZFPPN-a.

Slijedom svega navedenog proizlazi da nisu ispunjeni uvjeti za nastavak postupka, te je stoga pobijano rješenje valjalo potvrditi na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 19. st. 1. OZ-a.

U Zagrebu 20. veljače 2015.

SUDAC
DRAŽENKA DELADIO, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Curman
BRANKICA CURMAN